

عنوان مقاله:

مقایسه ی ملیسا آفیسینالیس با آسیکلوویر (دارونما) بر هرپس لبیالیس (مرور نظام مند)

محل انتشار:

مجله دانشکده دندانپزشکی اصفهان، دوره 17، شماره 2 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

زهرا گلستان نژاد - استادیار، گروه بیماری های دهان، فک و صورت، مرکز تحقیقات دندانپزشکی، پژوهشکده ی علوم دندان پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی اصفهان، اصفهان، ایران

فائزه خزیمه - استادیار، گروه بیماری های دهان، فک و صورت، مرکز تحقیقات دندانپزشکی، پژوهشکده ی علوم دندان پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی اصفهان، اصفهان، ایران

نوید مجتهدی - دانشجو، دانشکده ی دندانپزشکی، دانشگاه علوم پزشکی اصفهان، اصفهان، ایران

فاطمه عباسی - استادیار، گروه بیماری های دهان، فک و صورت، مرکز تحقیقات دندانپزشکی، پژوهشکده ی علوم دندان پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی اصفهان، اصفهان، ایران

خلاصه مقاله:

مقدمه: با توجه به عدم اثر قطعی داروهای آنتی نوکلئوزیدی بر بهبود ضایعات هرپس راجعه ی لبیال، داروهای گیاهی از جمله ملیسا به عنوان یکی از درمان های مطرح برای بهبود این ضایعات می باشد. نتایج متفاوت و متناقضی از مطالعات کلینیکی اثربخشی ملیسا بر تب خال منتج گردیده، به همین دلیل این مطالعه با رویکردی نظام مند، بررسی مطالعات کلینیکی تاثیر گیاه ملیسا در مقایسه با آسیکلوویر یا دارونما در بهبود هرپس راجعه ی لبیال را هدف قرار داده است. شرح مقاله: مقالات کارآزمایی بالینی کنترل شده به زبان های فارسی و انگلیسی که تاثیر ملیسا در مقایسه با آسیکلوویر و یا دارونما را بر بهبود ضایعات هرپس راجعه لبیال بررسی کرده بودند، مورد مطالعه قرار گرفت. پایگاه های اطلاعاتی فارسی شامل پایگاه جهاد دانشگاهی SID، پایگاه سیویلیکا، کتابخانه پزشکی و پایان نامه های علوم پزشکی ایران و پایگاه های انگلیسی شامل Proquest، Google Scholar، PubMed در بازه ی زمانی از سال ۱۹۹۰ تا ۲۰۱۸ با استفاده از استراتژی از پیش طراحی شده جستجو شدند. ارزیابی کیفیت مطالعات با چک لیست Consort ۲۰۱۰ انجام شد. معیارهای خروج از مطالعه شامل مشترک بودن مقاله در هر دو جستجوی فارسی و انگلیسی و حذف یکی از آنها، مطالعات in vitro و مطالعات فاقد نمره ی مطلوب با چک لیست Consort بود. از ۹۵۵ مقاله، در نهایت ۳ مقاله با دریافت نمره ی بالای ۷ از چک لیست Consort ۲۰۱۰ وارد مطالعه شده و مورد ارزیابی قرار گرفتند. ۲ مقاله به صورت انگلیسی و ۱ مقاله به زبان فارسی بود. با توجه به مطالعه حاضر ملیسا نسبت به آسیکلوویر و دارونما در کاهش درد و اندازه زخم و بهبودی موثرتر بود ولی در کاهش التهاب واریتم ضایعه تفاوت چندانی نداشت. تجویز هیچ کدام با عوارض جانبی همراه نبود. نتیجه گیری: ملیسا نسبت به آسیکلوویر و دارونما در کاهش درد و اندازه زخم و بهبودی موثرتر بوده ولی در کاهش التهاب واریتم ضایعه تفاوت چندانی نداشته است.

کلمات کلیدی:

کارآزمایی بالینی تصادفی، هرپس راجعه ی لبیال، ملیسا (Melissa Officinalis)، مرور نظام مند

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1699994>

